

CHUYỆN QUÊ HƯƠNG

Chuyện quê hương là chuyện của mọi người
Của nước Việt, kẻ mang giòng máu Việt
Dù Bắc Nam Trung, vùng rùng, vùng biển
Vùng núi non hay phố thị, ruộng vườn...

*

Ai cũng có quyền nói chuyện quê hương
Dù Phật Giáo, Cao Đài, Thiên Chúa Giáo...

**Có quê hương mới có dân, có đạo
Mất quê rồi, Chúa- Phật cũng thê lương !**

*

Khi đã gian manh mà tổ lập trường
Ngược nguyện vọng tâm tư người tị nạn
Không chống cộng thù, mặc dân oán thán
Đòi dẹp cờ vàng, quốc hận đau thương !

*

Là quá rõ ràng, đã phản quê hương
Đã chà đạp lên oan hồn dân tộc
Vì kẻ đó tuyên truyền thay giặc cộng
Cần nêu tên chỉ mặt, dấu đau lòng !

*

Không dung dưỡng loài phản bội núi sông
Dù đó bậc Hồng y hay Thượng tọa !
Dù trong thân bằng hay ngoài làng xã
Phải hiểu rằng Tổ Quốc vẫn là trên !

*

Kẻ tu hành mà lòng dạ đảo điên
Làm việc dã tâm, dân lừa quốc phản
Thì ai đã là Nạn Nhân cộng sản
Đều có quyền phản đối. Đúng hay không ?

*

Chỉ những kẻ nào đở óc, đở lòng
Mới ngăn chặn người nói lời yêu nước
Dùng tôn giáo, cộng đã nhiều ngang ngược
Nước mất rồi, mà chưa tỉnh ra ư ???

*

Nói Chuyện Quê Hương, bút mực đau như ...
Viết không hết tên những loài phản phúc !

Ngô Minh Hằng

www.vietnamvanhien.net